

דף צב.

עין משפט א.

יו"ד סימן רמו פעיף כד

כד. לא. כל בית שאין דברי תורה נשמעין בו בלילה אש אוכלתו.^א

עין משפט ב.

אור"ח סימן קפ פעיף ב

ב. כל מי שאינו משייר פת על שלחנו אינו רואה סימן ברכה לעולם^ד, אבל לא יביא פת שלמה שלא היתה על השלחן^ה ויתן אותה עליו, דאם עושה כן נראה דלשם ע"ז עושה כן שנאמר "העורכים לגד שלחן"^ו.

ג. מימרא דר"א בסנהדרין צ"ב ע"א.

ד. ובזוהר פ' יתרו הסמיכו זאת לכתוב "לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא" שלא יברך ברהמ"ז על שלחן שוא שהוא ריק.

והמדקדקים נזהרים שלא ישאר שום כלי ריקם על השלחן בעת ברהמ"ז, גם יזהרו שלא יהיה שם שום אוכל מאוס או סרוח, כי הכתוב אומר "זה השלחן אשר לפני ה'".

ה. ולדברי מהרי"ו גם בהיתה על השלחן מסירה דאין ברכה שורה על דבר שלם שזה כדבר המנוי, אך העיקר כדעת מר"ן וכן דעת הזוהר דאין לחוש להוציא השלם, כה"ח אות ו'.

ו. ואם לא נשאר לו פת על השלחן ומביא שלם לברך עליה ברהמ"ז יאכל ממנה מעט, הגם שהגר"א כתב דבכה"ג מותר להביא גם שלם דעת האחרונים להחמיר, כה"ח אות ז'. ודעת האר"י ז"ל בליל שבת אין להניח פת שלמה על השלחן אחר ברהמ"ז, שתהיה מונחת שם כל הלילה.